

LIST VŠECH OBYVATEL HANSPAULKY A BABY
ČTENÍ O DNEŠKU I O DOBÁCH MINULÝCH

HANSPAULKA

VYDÁVÁ TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL A ZÁKLADNÍ ŠKOLA HANSPAULKA

CO?
NAJDETE
UVNITŘ

Šarecký okruh ■ Tenis na Hanspaulce ■
Jana Lálová ■ Iva Procházková ■ Ze Sokola ■
■ Od sv. Matěje ■ Aktuality ■ Informace

3/2022
25. ročník
ZDARMA

Vážení přátelé,

v posledním půlroce došlo k výraznému nárůstu cen skoro všeho a bohužel také vzrostly ceny papíru a tisku, na kterých je závislé vydávání našeho časopisu.

Vzhledem k tomu, že grant, který pokrývá tisk časopisu, nepokryje nadále stejný počet výtisků, jsme nuceni omezit počet výtisků časopisu. Máme zájem i nadále zachovat časopis Hanspaulka v tištěné podobě především pro starší čtenáře a těm mladším ji dodávat adresněji.

Jako podklad pro zjištění budoucího počtu výtisků časopisu jsme připravili dotazník, ve kterém vyplňte, zda máte zájem o tištěnou nebo elektronickou verzi časopisu. Elektronická verze vám bude zasílána automaticky ihned po dokončení čísla. Budete mít časopis dříve a s barevnými fotografiemi. Dotazník najdete na adrese: <http://hanspaul.jdem.cz> Pokud máte v ruce tištěnou verzi časopisu, usnadníte si přechod na elektronický dotazník, když přejdete na web Sokola Hanspaulka, kde je časopis v elektronické (a také barevné) verzi: <http://www.sokol-hanspaulka.cz/html/casopis.php> Zde se na dotazník dostanete prokliknutím, nebo zkopírováním odkazu. Vzhledem k tomu, že bude nutné vytvořit nový rozdělovník, prosíme o vyplnění dotazníku do 15. října.

Čtenáři, kteří nemají internet a mají zájem i nadále dostávat tištěný časopis do schránky, by měli vhodit objednávku se svým jménem a adresou do poštovní schránky na budově školy v Sušické ulici, nebo poslat SMS se svým jménem a adresou na telefonní číslo 778 462 005 také do 15. října t.r.

Vaše redakce časopisu Hanspaulka

Tenis na Hanspaulce se hraje již 85 let

Požádali jsme současného předsedu hanspaulského tenisového klubu pana Jaroslava Müllera o rozhovor. Zajímaly nás dva okruhy otázek. Jednak nejstarší historie klubu od jeho založení v roce 1937 a také, zda se podařilo mezi pamětníky dohledat další dokumenty z doby po založení klubu. Dále nás zajímala současná situace klubu, případně nejbližší budoucnost.

V roce 2015 jsme psali, že se v průběhu let ztratily či byly zničeny dokumenty a fotografie vzniku a dějin klubu. Podařilo se mezi pamětníky něco nalézt? Jaký je současný stav dohledané historie klubu?

Bohužel z té doby se nedochovalo prakticky vůbec nic. Vše padlo za obět změnám v r. 1948. Archiv hlavního města Prahy nám potvrdil, že náš předchůdce „Tenisový odbor Hospodářského klubu nad Šárkou v Praze XIX“ byl založen dne 2. 4. 1937. Text původních stanov je patrně jediný dokument z doby založení, který máme k dispozici. Uvádí se tam, že „účelem odboru je pěstovati tenisový sport, využítkovati tenisových hřišť v době zimní pěstováním bruslařství a hockeye“.

Není ani přesný seznam zakladatelů. Hlavní osoby té doby byli Ing. Alois Malinovský, Dr. Karel Ziegler, komerční rada Jan Zadák (též brankář AC Sparta), Ing. Václav Ascher, Ing. Vladimír Dvořák, Dr. Miroslav Boháček, Ing. Oldřich Zidek, spisovatel Josef Kopta aj. Z prohlášení pamětníků vyplývá, že Tenisový odbor byl založen z vlastních prostředků některých členů. Zakládající členové se museli zaručit určitou částkou peněz, bez níž by stavba kurtů nezačala. I další provoz tenisového odboru byl značně dotován členstvem. Od svého počátku měl Tenisový odbor stávající areál ve svém vlastnictví.

Po únoru 1948 byl rozhodnutím akčního výboru Národní fronty proveden násilný kolektivní vstup nových členů a Tenisový odbor i celý Hospodářský klub nad Šárkou v Praze XIX byly dne 25. 5. zlikvidovány (likvidátor Josef Badalec). Současně byl zabaven veškerý majetek. Členstvo bylo kolektivně přesunuto do Sokola Dejvice II. Po zrušení Sokola byl tenisový oddíl převeden pod TJ Aritma Praha a později (1963) pod TJ Spartak Dejvice. Část původních členů přestala tenis hrát,

zbytek však pokračoval v činnosti. Někteří členové byli dokonce z politických důvodů vyzváni, aby přestali hrát tenis, aby nový klub nebyl poškozen! Přes tuto nepřítel osudu se na investicích i údržbě areálu podíleli výlučně sami tenisté.

Ačkoliv tenis byl prohlášen za buržoazní sport, dokázali naši obětaví funkcionáři PhMr. Stanislav Vondra a Ing. Jiří Dvořák vymoci od mocipánů povolení a finance na přestavbu areálu a v letech 1956–1958 byla člena oddílu provedena rekonstrukce kurtů (10 000 brigádnických hodin) a mezi roky 1958–1960 byly původní dvě dřevěné boudy nahrazeny novou zděnou klubovnou – podle dodnes výjimečného návrhu, který zdarma provedl arch. Antonín Kropáček, otec našeho dorostence. Členové tenisového oddílu odpracovali na stavbě 21 000 brigádnických hodin. Také byl rozšířen původní počet čtyř dvorců. *(O této významné době hanspaulského tenisu jsme psali v roce 2015 v čísle 3 a 4 – pozn. LT).*

V té době byl každoročně pořádán velký turnaj žákovských kategorií v pátkovém tenise (hraný malými dřevěnými pátkami), který patřil k nejvýznamnějším v tehdejší Československu. Žáci i dorostenci zde od té doby měli trvale velmi vysokou úroveň a umísťovali se na čele pražských soutěží.

Po pádu komunismu byl všemi členy jednomyslně přijat návrh na opětovně

osamocení a 8. 5. schválilo Ministerstvo vnitřní správy stanovy klubu a vznikl samostatný subjekt – Tenisový klub Hanspaulka (TKH) – občanské sdružení se zaměřením na závodní i rekreační tenis. Následný velký boj o navrácení majetku s ČSTV a TJ Spartak Dejvice pod vedením tehdejšího předsedy TKH Ing. Aleše Moravce úspěšně vyústil v navržení tenisového areálu do užívání členů.

V minulosti oddíl přihlašoval do soutěží Pražského tenisového svazu 5 závodních družstev (2× dospělí, 1× dorost, 1× žáci a 1× seniři). Počátkem 70. let hrálo naše A-družstvo 2. ligu (2. nejvyšší soutěž celého Československa!). Nastupovali E. Poříz, J. Křivánek, A. Moravec, Z. Knot, V. Dvořák, P. Bayerle, později též L. Konečný, M. Šponar, D. Truneček, A. Dvořák, M. Fornousová, L. Čajková, A. Týrová, V. Hrdinová-Stejskalová a B. Pabiánová. Na základech úspěchů měli velký podíl trenér Eda Veselý a vedoucí Dr. Miroslav Štěpánek.

Od padesátých let do konce tisíciletí byli členy oddílu významní tenisté Jan

Na přelomu 60./70. let minulého století se bruslilo každou zimu. V boudě vyzadu byla šatna bot, Aleš Moravec tam prodával čaj s karotelou a Pavel Vilímek tam brousil brusle. Krásobruslař na snímku je Franta Chlumec z Hanspaulky.

Kukal, Vladěk Dvořák, František Stejskal, Luděk Štěpánek, Pavel Hůla a další, mj. též Vladimír Šafařík, pozdější kapitán české reprezentace, která vyhrála Davis Cup ve finále nad Srbskem (Bělehrad 2013). Dlouhá léta zde byl členem slavný komik a humorista Miloslav Šimek, začínal zde i jeho bratr Martin, pozdější úspěšný trenér a populární showman holandské televize. Členem byl i Radim Koloušek, známý československý olympionik ve sjezdovém lyžování. Na zdejších kurtech vyrostli reprezentanti Zdeněk Žofka a Jan Vacek. Hrávali zde také další reprezentanti mj. Richard Schönborn, Petr Korda st., Milan Holeček, Pavel Huťka, Hana Mandlíková, Helena Suková, Pavel Ševčík, Milan Šrejber a vítěz juniorky 1992 ve Wimbledonu David Škoch, v nedávné době také dvojnásobná vítězka juniorky French Open 2022 Lucie Havlíčková a mistr Evropy ve stolním tenise Milan Orłowski. Ten sem občas přivedl kolegu Jindru Panského.

Po roce 2010 měl TK Hanspaulka velmi úspěšnou účast v soutěži smíšených seniorských družstev (Valenta, Hůla, Šrejber, Cafourek, Mrázová, Suková), kde vybojoval dvakrát první a jednou druhé místo pod vedením dlouholeté kapitánky Aleny Dolejšové, vítězky pardubické juniorky 1956.

Jak se daří klubu v současnosti? Uvažovalo se prý i o stavbě nové haly?

První turnaj žáků z Prahy a okolí v pálkovém tenise pořádaný po rekonstrukci kurtů r. 1958.

A-tým v boji o 2. ligu (Zbyněk Knot, Jan Křivánek, Emil Poříz, Aleš Moravec)

Aktuálně má TKH téměř 300 členů, převážně rekreačních. Soutěží Pražského tenisového svazu se účastní dvě smíšená družstva dospělých, z toho A-tým v 1. třídě (ambice na postup do vyšších soutěží zabrzdlilo přerušení soutěží kvůli pandemii), dále B-tým, senioři a mladší žáci. Do nové sezony bychom rádi přihlásili ještě další družstva. Jako většina menších klubů se však potýkáme s malým zájmem žáků o náš krásný, ale náročný sport.

A-tým (svazu zleva Křivánek, Čajková, Dvořák, Čížková vpředu Dvořák, Moravec, Knot)

O výstavbě nafukovací haly uvažoval klub již před mnoha lety, ale z různých, převážně technických důvodů k ní nedošlo. V současné době a za nynější ekonomické situace výstavba haly nedává příliš smysl.

Jaroslava Müllera se ptal Ladislav Trojan

Quilt & Art 80 - Jana Lálová

Koncem dubna jsme mohli navštívit v Písecké bráně jubilejní výstavu patchworku a quiltu, děl hanspaulské výtvarnice Jany Lálové vytvářených těmito poměrně starými, ale nově rozvíjenými textilními technikami. Autorka vyzkoušela širokou škálu strojových i ručních patchworkových technik a vzorů. V poslední době přešla ke kolážím a art quiltu. Zúčastnila se mnoha výstav v tuzemsku i zahraničí a spolupracuje s autorkami z celého světa.

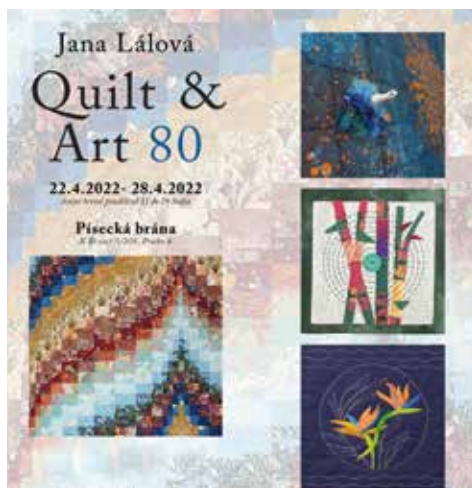
Patchwork je textilní technika, při které se z malých kousků různě barevných látek vytváří geometrický vzor. Hotový patchwork může být použit samostatně, ale nejčastěji se látka sešitá z barevných kousků podkládá rounem a spodní vrstvu tvoří opět látka. Pokud se takto vzniklý sendvič prošíje ozdobně drobnými stehy, vznikne tzv. quilt.

Nejstarší dochovaný patchwork je na budhistickém obřadním rouchu sešitým z pestrých hedvábných látek a pochází z 8.–9. století z Číny. Pro zajímavost lze uvést, že nejstarší patchworkový vzor – srub – můžeme nalézt už na mumiích koček ve starém

Egyptě. Od 17. století se patchwork rozšířil především v Anglii. Z ještě zachovalých starších částí látek ženy všech společenských vrstev ručně sešivaly přehozy a závěsy. Ženy amerických osadníků si tuto techniku a dovednost přivezly z Anglie i do nové vlasti za mořem. Možná si vzpomenete na knihu Betty MacDonald Vejce a já. Dokázaly tak zhodnotit každý použitelný kousek látky ze starých šatů a zástěr. Nově se tu začaly sešít dekory z čtverců jednotné velikosti, což usnadňovalo práci. Na patchworkových dýcháncích si ženy vyměňovaly látky i vzory a společně dokončovaly dekory.

S rozvojem strojní výroby a zvyšováním životní úrovně se zdálo, že technika patchworku a quiltu upadne v zapomnění. V druhé polovině 20. století se ale znovu objevila jako výtvarná technika pro kreativní

využívání volného času. Nejprve v USA, pak i v Japonsku a posléze i v Evropě. Dnes se patchwork tvoří z nových, dokonce i speciálně navrhovaných látek, které se sešívají ručně i na šicích strojích. Touto technikou se vyrábějí bytové dekorace (deky, polštáře, přehozy, lůžkoviny) i oděvy a oděvní doplňky. Patchwork je dnes chápán jako svěbytná umělecká textilní technika.

Patchworku a quiltu se věnuje i paní Jana Lálová (rozená Šejnová), která žije na Hanspaulce od svého narození, letos právě 80 let. U příležitosti tohoto životního jubilea měla Jana Lálová, zakládající členka Bohemia patchwork klubu a spoluzakladatelka mezinárodní výstavy Prague Patchwork Meeting (mimochodem, třetí největší patchworkové výstavy v Evropě), svou první samostatnou výstavu prací 22. – 27. 4. v Písecké bráně. Výstavu hojně navštěvovaly především ženy, které kromě dovednosti, nápaditosti a výtvarného citění oceňily i originální nápady a zručnost autorky.

S patchworkem se paní Lálová seznámila v 90. letech v USA (1989–1993), kde byla s manželem, který pracoval pro OSN. V jednom kanadském muzeu v přírodě, kde

čtyři ženy v dobových kostýmech společně prošívaly na rámu velkou deku, ji tato práce natolik zaujala, že začala shánět a studovat literaturu o historii a tvorbě patchworku. Pak následovala manžela do Vídně, kde začala i s vlastní tvorbou. Absolvovala několik odborných kurzů a po odjezdu zakladatelky patchworkového klubu při United Nation Women's Guild (charitativní organizace sdružující manželky pracovníků OSN) převzala jeho organizaci. Hledala a shromažďovala literaturu o patchworku, studovala a zkoušela různé techniky.

Po návratu do ČR v roce 2003 byl patchwork již její velkou zálibou, a navíc zнала a ovládala různé techniky, o které mělo zájem i mnoho dalších žen. Postupně připravila a uspořádala na 40 kurzů a výrazně přispěla k rozšíření patchworku u nás. Sama vyzkoušela širokou škálu strojových i ručních patchworkových technik a vzorů, takže o ní určitě neplatí pořekadlo, že kdo neumí, učí... V poslední době se věnuje kolážím a art quiltu. Krásné a nápadité textilní obrazy jsme měli možnost obdivovat

na dubnové výstavě v Písecké bráně. Zajímavé obrazy vznikají různými technikami, mj. i japonskou technikou sashiko, kompozice tvořené stylem „japonské záplaty“. O této technice přeložila paní Lálová základní učebnici „Sashiko“ od anglické autorky Susan Briscoe (vydal Computer Press, a.s., 2007).

Paní Lálová dokáže zajímavě vyprávět o vzniku jednotlivých vzorů, o své cestě za poznáním jednotlivých vzorů a technik od prvních článků v časopisech, přes studium knih, překládání článků ze zahraničních časopisů pro své kurzy, pracovala např. jako odborná lektorka časopisu Švadlenka. Autorsky se podílela na knize Od patchworku po artquilt, kterou v roce 2016 vydalo nakladatelství Grada. Kniha je určená nejen těm, kdo s tímto koníčkem začínají, ale i těm, kdo si již patchwork a quiltování vyzkoušeli, ale ukazují i současné trendy těchto výtvarných technik. Další informace najdete na webových stránkách Bohemia Patchwork klubu, který vznikl v roce 2006 a zastřešuje aktivity amatérských textilních výtvarnic, věnujících se této technice. Sdružuje ženy, které se věnují tradičnímu quiltu, i ty, které hledají nové cesty a věnují se autorské textilní tvorbě. Zájemkyním zprostředkovává informace o patchworku a quiltu i o nových trendech v Evropě i v zámorí.

Členky klubu se pravidelně scházejí a společně tvoří užitkové předměty sešíváním malých kousků látek do bloků a ty pak zpracovávají do větších výrobků. Vznikají tak převážně užitkové předměty (deky, polštáře, prostírání), které v sobě mají originální vyjádření barevného citění autorky a udivují precizností převážně ruční práce.

V počátcích klubu se členky zaměřovaly na šití praktických výrobků pro rodinu a známé, ale pozvolna se sdružovaly nad prací na projektech pro charitativní

účely: pro Boromejky, Nadaci Terezy Maxové, spolupracují s nadací Vize Dagmar a Václava Havlových, na pravidelných Mikulášských bazarech, pro které vyrábějí textilní dárečky s vánoční tematikou nebo pořádají jednorázové akce pro onkologické pacientky či miminka v inkubátorech. Časem začaly vznikat společné umělecky zaměřené projekty, zajímavé objevováním starých vzorů a technik, které pak vystavují nejen na největší české výstavě – dnes Prague Patchwork Meeting Brno, ale i na desítkách výstav po celé České republice. V současné době nejprestižnější výstavou je výstava 13 českých autorek v Czech Contemporary Quilt (Současný český quilt), které se paní Lálová účastní třemi svými díly.

Více najdete na <https://bohemiapatchwork.cz/cinnost/klub-klasickeho-patchworku/>.

L. Čumplová

Iva Procházková

Iva Procházková (1953) patří mezi naše nejuznávanější současné spisovatele a scénáristy. Píše česky a německy, pro děti i dospělé. Za své knihy obdržela řadu ocenění nejen u nás (Zlatá stuha, Magnesia Litera, SUK), ale i v zahraničí (der Österreichische Kinder- und Jugendbuchpreis, der Deutsche Jugendliteraturpreis, der Evangelische Buchpreis). Televizním divákům je známá především seriálem Vraždy v kruhu, oblibu malých i velkých diváků si získal nedávno dokončený animovaný film podle její knihy Myši patří do nebe. Zfilmovaný byl i Únos domů, kde svou první filmovou roli dostal Vojtěch Kotek, a koňská lovestory Uzly a pomeranče. Tanec trosečníků, autorčin vizionářský román o pandemii, vznikl dávno předtím, než se ve světě objevil Covid. Iva Procházková žije a pracuje v Praze a nedávno vydala nejnovější případ majora Holiny Doteky zabitých. Na podzim se na knižních pultech objeví rozšířené vydání jejího příběhu s pohádkovými prvky Kam zmizela Rebarbora. *Daniela Krolupperová*

Nšo či a Athos na Hanspaulce

Dnes už si málokdo pamatuje, že v šedesátých letech minulého století patřila Hanspaulka Apačům a mušketýrům. Spravedlivě se o kopcovité teritorium dělili. Kmen Apačů se scházel na úbočí rokle Kotlářka (většinou v pátek odpoledne, kdy volný čas neomezovaly žádné kroužky), mušketýři Jeho královského Veličenstva dávali přednost méně divoké přírodě. Oblíbeným místem jejich soubojů byly střechy garáží v Sušické ulici, pár desítek metrů od tehdy zchátralé kaple Nejsvětější Trojice. O roli Athose jsem se nemusela s nikým přetahovat, jeho rozervaná povaha nebyla pro mě vrstevníky přitažlivá. Roli Vinnetouovy sestry Nšo či mi ale často vyfoukla některá z kamarádek, která měla delší vlasy a tmavé oči, což jí pochopitelně dávalo větší právo ztělesňovat indiánskou dívku.

Naše hry bývaly dějově složité a vyžadovaly si dobrou orientaci v prostoru, protože někdy se spontánně přesunuly pod Hanspaulský zámeček, do „Pečkárný“ či jinam. Pokládali jsme se do hraní s vervou a – řeknu to, i když to zní jako klišé – s nespoutanou radostí. Tak to mám v paměti. Ovšem paměť je oportunistka, využívá každé příležitosti získat nějaké výhody. A hravé, radostné dětství k výhodám rozhodně patří, poněvadž vrhá jasné světlo na celý život. Člověk v tom světle tolik nezakopává, nepadá, nebloudí, nebo se aspoň úrazy, pády a ztrátami nenechá příliš rozhodit.

Na Pískách, ve velké činžovní vile, jsme bydleli od roku 1964. Bylo mi jedennáct, když jsem provedla riskantní kousek: ve výšce třetího patra jsem přelezla z římsy východního balkonu na římsu jižní terasy a z ní na západní balkon. „Chceš dopadnout jako Drtina?“ zeptala se mě zděšená sousedka, která můj výkon ze zahrady viděla. Na otázku, kdo byl Drtina a jak dopadl, se mi dostalo neúplného vysvětlení. Nejenže jsme žili v totalitní zemi, kde říkat dětem pravdu bylo nebezpečné, ale navíc ji v úplnosti nikdo neznal. Skok

Iva Procházková

ministra spravedlnosti Prokopa Drtiny z okna, které se nacházelo přímo pod zmíněnou jižní terasou, provází spousta nejasností až dodnes. Asi už se nikdy nezjistí, jestli v osmačtyřicátém tři dny po převzetí moci komunisty chtěl spáchat sebevraždu, prchal před zatýkáním, anebo byl „vyokněn“. Já jsem si ve svých jedenácti letech s bývalým panem ministrem a jeho osudem nijak zvlášť hlavu nelámala. Mnohem víc mě zajímali indiáni a mušketýři, kolo Eska, velcí psi a telefonování.

V Sušické ulici byla kouzelná telefonní budka. Kouzlo spočívalo v tom, že vhozený padesátník po skončení hovoru opět vypadl. Nestalo se tak vždycky, ale když člověk minci šikovně protočil prstem, když jí dal „švunk“, kouzlo se povedlo a telefonní hovor byl zadarmo. Mluvit se mohlo jakkoli dlouho, což bylo důležité, protože někteří kamarádi dostávali za špatné známky a jiné zločiny zaracha, nesměli odpoledne ven a telefon byl jediný způsob, jak jim sdělit novinky, které by do druhého dne nepočkaly.

Kolo Eska jsem dostala, hned, když jsem se na Hanspaulku z Bubenče přistěhovali. Pomáhalo mi prozkoumávat nový revír a rozšiřovat jeho hranice. Na koupaliště v Tiché Šárce jsem se s Eskou vydala jen jednou; do údolí se jelo parádně, ale zpáteční cesta vzhůru požitků z koupání degradovala. Když jsem byla konečně na kopci, nedočkavě jsem šlápla do pedálů, vítr mi

zahvízdal kolem uší a já v opojení z rychlosti nevybrala zatáčku nedaleko tenisových kurtů, přeletěla jsem přes říditka a skončila v ordinaci Na Dyrince. Jméno paní doktorky už mi vypadlo, ale na její ošetření, při kterém nešetřila jódem a štavnatým slovním doprovodem, jsem dodnes nezapomněla.

Zapomenout se nedá ani na říjnové odpoledne, kdy jsme se sestrou venčily našeho Césara. Jako všechny zlaté kolie byl krásný, vznešený a měl větší sílu než my obě dohromady. Vyškubl se nám a vběhl přímo pod auto, které vyjelo z Vilimovské ulice. Naštěstí to odnesl jenom zlomenou zadní nohou, ale i když dostal od veterináře pilulku proti bolesti, celou noc nařínal. Seděly jsme u něj a náš tatínek seděl u rádia. Byla to totiž čirou náhodou právě ta dějinná chvíle, kdy v Sovětském Svazu sesadili Nikitu Chruščova, nikdo netušil, jaký vliv to bude mít na českou politiku, ale všichni čekali změny. Zapamatovala jsem si tu noc ještě z jiného důvodu. Při pozorování trpícího Césara jsem si s dosud nepoznanou jasností uvědomila, že všichni musí umřít, ať jsou jakkoli krásní, vznešení a silní. Navzdory ateistické výchově jsem tehdy došla k poznání, že pro zvířata ani pro lidi nemůže být smrt konečná. Myslím, že právě té dramatické noci se ve mně mihla první myšlenka na Myši patří do nebe – ale to už je příběh, který na Hanspaulku šedesátých let nepatří.

Iva Procházková

P á n i navštivte kadeřnictví D á m y
Ferdinanda Segla,
Hanspaulka — Krocínovská čis. 7,

kde budete jistě spokojeni čistou, rychlou a solidní obsluhou, pro dámy
bezvadnou trvalou ondulací a vším co se dnes u kadeřníků žádá.

Od července 1933 Na Náměstí, Hanspaulka vedle restaur. J. Denka.

Ondulace!

Trvalá, vodová, železová,
manikura, masáže, parfumerie
odborně provádí

Fr. Josef Šlajchrt

pánské a dámské kadeřnictví

Praha-Dejvice — Na Hanspaulce,

Náměstí Za Hanspaulkou čis. 877,

„u pošty“.

Ondulace trvalá — vodová — železová — manikura
holič **LADISLAV ŠEDIVÝ,** kadeřník
Dejvice-Hanspaulka, Na Pískách čis. 56 n.

**Továrna pro chem. cidění, bar-
vení, žehlení, praní prádla atd.,**
filiálka: Dejvice-Hanspaulka, Na Pískách čis. 74.
Továrna J. Novotný, Břevnov, Žižkova ulice.

Oděvy

v prvotřídním provedení z látek přinesených i u mne vybraných, zhotoví Vám odborný závod krejčovský

Václava Nováka

Hanspaulka, Na Pískách 1248/53.

Mlékárny:

Mertlová Antonie, Hanspaulka, Na Kodymce 37.
Trojská mlékárna, Hanspaulka, Na Pernikářce 26.

Modní zboží:

Večl Josef, Hanspaulka, Na Pískách 1267.
Zimrhaklová Vilma, Hanspaulka, Na Pískách 108.

Modistky:

Dvořáková Boža, Hanspaulka, Na Pískách 67.
Faulhamerová Anna, Hanspaulka, Na Hanspaulce 180.

Natěrači a malíři písma:

Bruckner Josef, Hanspaulka, Fetrovská 41.
Hiesl Otto, Hanspaulka, Na Pískách 54.
Lansdorf Josef, Hanspaulka, Na Dyrince 881.
Turek Jan, Hanspaulka, Na Pískách 64.

Obuvníci:

Bartoň Josef, Hanspaulka, Na Pískách 57.
Gracík Jaroslav, Hanspaulka, Na Pískách 57.
Horný Jan, Hanspaulka, Fetrovská 41.
Urbánek Antonín, Hanspaulka, Synkovská 12.

Prvotřídní

pánské a dámské krejčovské **Salony**

František Kotalík

Dejvice-Hanspaulka, Fetrovská čis. 912.

Hlavní závod: Praha I., Národní třída čis. 31.

Telefon čis. 284-67.

DROGERIE

Václav Zamrazil,

Dejvice-Hanspaulka,

Na Pískách 39 nové.

Koncesovaný obchod jedy, dietické přípravky,
minerální vody a veškeré materiální zboží.

Barvy suché i olejové, fermeže, laky emailové
nejlepší značky „Elastic“.

Fotografické přístroje, stativy, brašny, desky,
filmy, papíry, lučebniny, různé tónovací lázně,
misky, filtry atd.

Parfumerie, barviva na vlasy, brilantiny, kolínské
vody, krémy na pleť, líčidla, mýdla toaletní,
pudry, šampóny, vody toaletní a na vlasy, štětce
ku holení, zubní přípravky, hřebeny, sponky,
šířky na vlasy, čepelky, žínky, kartáčky na zuby,
kartáče na ruce, na boty, na šaty, na parkety,
kartáče rýžové a veškeré prací potřeby.

Vaty, obvazové látky, zboží pryžové, troubele
hruškovité, stříkačky, zahřívadla, vaky na led,
aidy, enemy, irigátory.

Zahradní a travná semena, umělá hnojiva, ledek,
superfosfát, Thomasova moučka, postříky na ve-
škeré druhy mšic.

Pasty na parkety, lino-, xylolit, tekuté vosky,
cirine Bohnsón.

Benzinová nádrž a pumpa před obchodem.

Stanice automobilů.

Živnostensko- zaměstnanecká záložna nad Šárkou

Z. S. S. R. O.

v Praze, Dejvice-Hanspaulka,

Na Pískách č. p. 1256.

Jest vedena v duchu nepolitickém, tedy výhradně obchodním a hospodaří se svěřenými vklady v zásadách sirotčí jistoty za jejíž závazky byl zřízen Všeobecný fond peněžních ústavů.

Úrokuje vklady peněžní $4\frac{3}{4}$ — $5\frac{3}{4}$ % a povoluje zápůjčky co nejvýhodněji.

Při pohyblivém běž. účtu dává zvláštní výhody, je oprávněna eskontovati obchodní směnky, přejímatí ručení a skládati kauce, obstarávati platy a inkasa, přejímatí výpůjčky a prováděti jiné peněžní transakce i obchody, má běžný účet u Ústřední jednoty, jež proplácí i šeky.

Úřední hodiny denně od 8.30 hod. do 12.30 hod.
a kromě toho v pátek odpoledne od 15—16.

Poštovní spoř. čís. 21-162.

Číslo telefonu 70-210.

Co je Šárecký okruh a jak vznikl?

Když jsme měli děti malé, běhali jsme s manželkou orientační závody. Tak vznikla myšlenka udělat podobnou akci pro naše děti i děti kamarádů z Hanspaulky. V té době pořádala Česká televize pochod Televizní Křemílek. Pochod měl několik tras, nejkratší měřila 10 km a na trase byla jedna kontrola, kde děti dostaly do startovní karty razítko. V cíli pak obdržely trofej – botičku na šňůrce. Inspirace dobrá, ale pokusili jsme se o vylepšení. Plánovanou trasu jsme zkrátili na 6 km a na trase bylo 5–6 kontrol, kde děti dostaly nejen razítko, ale i úkol, který měly splnit. V cíli pak každý účastník dostal medaili.

Podmínky jsme měli amatérské. Popis trasy, podle kterého děti pochodovaly, nebyl takový problém, ale mapa trasy, to byl oříšek. Dnes se dá mapa vytvořit z „chytrého“ telefonu, tehdy však nic podobného neexistovalo. Nezbylo než použít plán Prahy, na průsvitný papír překreslit potřebnou oblast a ve zvětšovačku zvětšit na měřítko 1:10000. Pak už jen do terénu s buzolou a dokreslit odkrokované polní a lesní cesty. Razítka kontrol jsme používali většinou vyřezávaná z linolea. Medaile jsme se snažili vyrobit s vazbou na téma pochodu. První byla hodně primitivní – obdélníček z moduritu, do kterého byla vtačena nožička z dětské panenky. Větší úspěch přinesla technika vykrajovátek, podobně jako je tomu u vánočního cukroví. K výrobě vykrajovátek se osvědčila plechovka od čínského sušeného mléka, která měla slabší plech než jiné plechovky a dobře se letovala. Vlastní práce pečení moduritu se ujaly manželky. Start a cíl jsme měli na Hanspaulce, na dětském hřišti vedle tenisových kurtů. Celá akce byla zastřešena Klubem mladých žen a maminek (KMŽ). První ročník

byl v roce 1980. Roky ubíhaly a naše děti se pozvolna měnily na spoluorganizátory. Pak přišel rok 1989. V tomto roce se konal poslední, tedy 10. ročník pochodu, známého pod názvem „MALÝ ŠÁRECKÝ OKRUH“ (MŠO). Ukončení nemělo s událostmi roku 1989 žádnou souvislost. Spíš by se dalo hovořit o jakési „únavě materiálu“. Navíc naše děti se dostaly do věku, ve kterém vítězí jiné zájmy. Čas plynul a jednoho dne došlo ke kontaktu s paní ředitelkou Základní školy na Hanspaulce. Paní ředitelka přišla s myšlenkou obnovit starou tradici. V roce 2002 vznikl první ročník druhé série čili celkově 11. ročník se zkráceným názvem „ŠÁRECKÝ OKRUH“. Celá akce získala profesionální úroveň. Např. moduritové medaile byly nahrazeny keramickými, plánek trasy je přesný a stalo se tradicí, že v cíli na děti čeká divadlo. Pochod se konal každoročně až do roku 2020, kdy se Covid 19 rozhodl, že akci znemožní, a den před startem se mu to podařilo. Rok 2021 úspěšně navázal na předcházející období a všichni pevně věříme, že v roce 2022 nám nic nezmaří absolvovat jubilejní 30. ročník.

Jiří Buček

Cyrilometodějská stezka

Jako Cyrilometodějské se označují stezky, které vedou místy spojenými s počátky křesťanství v naší zemi. Nedávno se na turistických mapách objevila Cyrilometodějská stezka, která začíná na Hanspaulce. Startuje na náměstí Na Hanspaulce. Na Zlatnici přejde ze zelené na červenou značku, s ní dojde k Matěji, obejde Babu, sestoupí do Dolní Šárky a protější strání klickatě vystoupí na rozcestí Nad Dolní Šárkou. Odtud pokračuje po modré do centra Lysolají. Následuje neznáčený úsek ulicemi Hluboká a Sídlištní k zastávce autobusu Kamýčká v Suchdole, pak žlutá značka do Roztok. Z Roztok vede zelená značka údolím Vltavy a vzhůru na Levý Hradec.

Projekt spojení Prahy s Levým Hradcem turisticky zajímavou stezkou připomíná jednu z nejstarších zemských stezek, která v centru naší země spojovala Levý Hradec, dřívější sídlo Bořivoje I., a Prahu, kam Bořivoj přenesl své sídlo. Na jejím začátku a konci stály nejstarší kostely v Čechách – sv. Klimenta na Levém Hradci a Panny Marie na pražském hradišti. Tuhle pradávno silnici jsem se letos pokusil rekonstruovat. Jako hlavní spojnice dvou důležitých hradišť musela být v celém úseku průjezdná pro vozy. A určitě nevedla podél Vltavy, protože na břehu řeky s kolísající hladinou by se žádná stezka dlouho neudržela. Předkové vedli své stezky obvykle co nejpříměji a nebáli se ani příkrých úseků stoupání a klesání. Těmto předpokladům neodpovídá žádný úsek současné turistické stezky, stará cesta šla jinudy.

Předpokládám, že od Pražského hradu vedla k Matěji. V zastavěné oblasti nezůstaly po ní žádné stopy, ale pravděpodobně to bylo dnešními ulicemi U Prašného mostu a Svatovítskou na Vítězné náměstí. Tady bylo v minulosti rozcestí Na Růžku,

za dětství mého otce tu byla škola, hospoda a kovárna kováře Nástrahy. K Matěji odtud vedla poutní cesta s řadou kapliček. Pravděpodobně šla přibližně ulicemi

Jako Cyrilometodějské se označují stezky, které vedou místy spojenými s počátky křesťanství v naší zemi. Nedávno se na turistických mapách objevila Cyrilometodějská stezka, která začíná na Hanspaulce. Startuje na náměstí Na Hanspaulce. Na Zlatnici přejde ze zelené na červenou značku, s ní dojde k Matěji, obejde Babu, sestoupí do Dolní Šárky a protější strání

klikatě vystoupí na rozcestí Nad Dolní Šárkou. Odtud pokračuje po modré do centra Lysolají. Následuje neznačený úsek ulicemi Hluboká a Sídlištní k zastávce autobusu Kamýcká v Suchdole, pak žlutá značka do Roztok. Z Roztok vede zelená značka údolím Vltavy a vzhůru na Levý Hradec.

Projekt spojení Prahy s Levým Hradcem turisticky zajímavou stezkou připomíná jednu z nejstarších zemských stezek, která v centru naší země spojovala Levý Hradec, dřívější sídlo Bořivoje I., a Prahu, kam Bořivoj přenesl své sídlo. Na jejím začátku a konci stály nejstarší kostely v Čechách – sv. Klimenta na Levém Hradci a Panny Marie na pražském hradišti. Tuhle pradávnou silnici jsem se letos pokusil rekonstruovat. Jako hlavní spojnice dvou důležitých hradišť musela být v celém úseku průjezdná pro vozy. A určitě nevedla podél Vltavy, protože na břehu řeky s kolísající hladinou by se žádná stezka dlouho neudržela. Předkové vedli své stezky obvykle co nejpříměji a nebáli se ani příkrých úseků stoupání a klesání. Těmto předpokladům neodpovídá žádný úsek současné turistické stezky, stará cesta šla jinudy.

Předpokládám, že od Pražského hradu vedla k Matěji. V zastavěné oblasti nezůstaly po ní žádné stopy, ale pravděpodobně to bylo dnešními ulicemi U Prašného mostu a Svatovítskou na Vítězné náměstí. Tady bylo v minulosti rozcestí Na Růžku, za dětství mého otce tu byla škola, hospoda a kovárna kováře Nástrahy. K Matěji odtud vedla poutní cesta s řadou kapliček. Pravděpodobně šla přibližně ulicemi Bechyňovou, Na Štáhlavce a Na Fišerce.

Od Matěje vede do Šáreckého údolí jediná vozová cesta, je to Umrlčina, kterou zemřelé z údolí vozili na matějský hřbitov. Dnes je neprůjezdná, protože při stavbě sídliště Baba zavezli její horní konec a jsou

tam schody. Na druhé straně se z údolí dalo vyjet ulicí Nad Kaplankou. Je hodně příkrá, pro chodce tu jsou schody, ale po jejich levé straně je patrný starý úvoz. Do svahu zaříznutý zarostlý úvoz najdeme i výše, kde současná cesta zdolává stoupání obloukem vpravo. Nahoře je pěkný výhled ke sv. Matěji v lesním zarámování, jako bychom ani nebyli pořád v Praze 6. Od moderních Božích muk pak vede do Lysolají poutní cesta k zázračné studánce s kaplí Panny Marie.

Suchdol, to byl dříve jen Brandejsův statek a okolní statky a chalupy. Z Lysolají se sem mohlo jet Štěpnicí a pak obnovenou alejí na místě historické cesty ke křížku nedaleko konečně na Výhledech. Od Brandejsova statku jdeme malý kousek ulicí Ke Kozím hřbetům a Bažantní. A tady začíná pro mne nejzajímavější úsek cesty. Za druhou asfaltovou odbočkou vlevo klesá dolů vozová cesta. Za chvíli zdánlivě končí u další asfaltové silničky. Když se tím nedáme zmást, pokračujeme sotva zratelnou stezičkou do rokle. Jdeme zřetelně starou vozovou cestou, nejprve po náspu, pak průkopem, ale téměř přímo plynulým klesáním až k Trojanovu mlýnu. Přejdeme potok a hlavní cestu údolím a naproti stará cesta zase plynule stoupá. Její začátek je zarostlý, ale když se jím prodereme, najdeme stezičku na místě cesty. Vede dosti hlubokou strží. Až nahoře je zavezená, jak bývá u nepotřebných roklí na venkově zvykem. Nezbyvá než to místo obejít. Nahoře v původním směru pokračujeme silničkou s betonovými panely. Od nejvyšší kóty Na Vrších vidíme zpátky ve směru cesty Hradčany. Tenhle úsek zarostlých cest od Suchdola do Žalova, vedený jako podle pravítka, je jistě ta hledaná stará silnice! Zbývají už jen žalovské ulice U školky, Přemyslovská, Komenského a Levohradecká a jsme u cíle na Levém Hradci.

Zdeněk Susa

Sokol o prázdninách

Konec sokolského roku byl hodně hektický. Sokolgyms, mezigletový projekt České obce sokolské od roku 1996, se v letošním roce se konal ve třech městech po tři vikendy. Hlavním bodem programu byly hromadné skladby. Naše ženy cvičily ve třech skladbách, muži ve dvou, cvičily i děti a senioři. Cvičili jsme v Plzni, Brně i v Pardubicích. Nejvíce našich členů cvičilo v Brně. Na nácviky musely (děti a garda), vyrazit do Brna již v pátek. Nejnáročnější bylo postarat se o děti, jejichž cvičitelky cvičily i v dalších skladbách. Pomohli ochotní rodiče, kteří se dětem po celou dobu věnovali, za což si zaslouží velký dík. Sokolské Brno nám svou atmosférou připomnělo atmosféru všesokolského sletu, kde se setkávají tisíce spřátelených lidí. Známí ze školení, seminářů, srazů, závodů i dalších sokolských akcí.

V době konání Sokolského Brna probíhaly na Julisce atletické závody pro nejmenší děti od 2 do 7 let. Hodnocení je nastaveno tak, aby co nejvíce dětí mohlo získat medaili. A opravdu, všechny děti z naší jednoty si ze závodů odnesly minimálně jednu medaili, některé i čtyři, a navíc celé družstvo získalo první místo

Hvězdné družstvo Sokol

SOKOLGYM 2022

z celé Prahy. Závodů nejmladšího žactva se zúčastnila dvě družstva, družstvo dívek i chlapců. Družstvo dívek získalo první místo, družstvo chlapců druhé. Ceny získali i v jednotlivcích, v rámci župy i celé Prahy. Odpoledne pak závodilo družstvo předškolních dětí, dvě dívky a dva chlapci. Umístili se na druhém místě. V jednotlivcích získala zlato v rámci župy jedna z našich dívenek. Pro naši jednotu to byl opravdu úžasný výsledek a obrovský příslib do budoucna. Doufám, že tyto šikovné děti budou v našem sokole pokračovat v oddílech žactva a budou nás reprezentovat na Přeborech všestrannosti.

Na konci června jsme na dvorku vedle sokolovny poseděli u grilovaných buřtů a zhodnotili uplynulý rok. Přišla Věrná garda z našeho i střešovického sokola, cvičitelé a členové Výboru, ale i další účastníci Sokolgymsu. Dětské cvičence doprovodili jejich rodiče.

Sokolské prázdniny

Jako každý rok jsme byli aktivní i o prázdninách. **Oddíl sportovní gymnastiky** měl své soustředění v Dobřichovicích. Dvacet děvčat cvičilo každý den několik hodin ve třech perfektně vybavených gymnastických halách. Cvičení, hodně náročné, bylo střídáno s procházkami kolem Berounky či oblíbeným broděním přes řeku. Jedno volné odpoledne jsme strávili v Biotopu v Radotíně. Po večerech jsme se věnovali vědomostním soutěžím, tentokrát s tematikou 160. výročí Sokola. Na závěrečné Akademii předvedly děti svým rodičům, co se za těch pár dnů naučily.

Taneční oddíl pořádal už po čtvrté týdenní sportovně taneční tábor ve sportovní hale v Borotíně u Tábora. Účastnilo se 27 dětí školního věku, 3 taneční instruktorky, 2 sportovní instruktorky a zdravotnice. Téma letošního celotáborové hry bylo Elfi království inspirované knihou Silmarillion britského

spisovatele J. R. R. Tolkiena. Jako správní elfové se děti učily střílet z luku, kuše, házet oštěpem, poznávat léčivé byliny a vše o okolním lese. Nechybělo každoroční divadelní představení a výtvarná dílna s vytvářením šperků na maškarní bál. V závěrečném tanečním maratonu děti zvládly 5 sestav různých tanečních stylů a k tomu jako speciál dvě krátké části z hromadných skladeb z letošního Sokolgymu.

Letní pobyt pro rodiny s dětmi na Horalce ve Sněžném v Orlický horách byl také plný pohybu. Kromě atletiky, ježdění na kole, závodivých her, celodenního výletu a „bojovky“ hrála každý večer skupinka rodin pro ostatní krátké divadlo, letos na téma večerníčku Malá čarodějnice. Většina účastníků s námi nejela poprvé a měli se zpracováním divadla již zkušenosti. Každý večer tak rozehráli úžasná představení, do kterých dokázali zapojit jak svoje děti každého věku, ale i obecnostvo. Na závěr vždy sklidili obrovský aplaus.

Anna Horáková, náčelnice

SOKOLGYM 2022, Pardubice

Ukrajinské děti na Hanspaulce

Předsednictvo České obce sokolské vyzvalo své členy, aby se zapojili do pomoci těm, kdo prchají před válkou, nejen nabídkou ubytování, ale i nabídkou cvičení pro děti..

V rámci pomoci ukrajinským dětem lépe zvládnout, či na chvíli zapomenout na válečné útrapy, nabídly sokolské jednoty čtrnáctidenní pobyty ukrajinským uprchlíkům v různých jednotách.

Do hanspaulské sokolovny přijelo 25. srpna 16 dětí s doprovodem. Prohlédli si

sokolovnu, krátce se seznámili s její historií a pak si na venkovních hřištích zahráli fotbal a volejbal.

Po obědě a krátkém odpočinku skupina vyrazila do Stromovky, kde děti zdolávaly „opičí dráhu“, vyzkoušely si parkur a další atrakce, které pražská Stromovka nabízí. Po návratu na Hanspaulku čekala na děti a jejich doprovod návštěva Valdštejské zahrady s koncertem vážné hudby, s kterou se některé z dětí setkaly poprvé.

Jsem ráda, že se i naše T. J. aktivně zapojila do pomoci ukrajinským dětem. Hlavním cílem bylo dětem ukázat, jak funguje sokolská činnost v naší republice.

Po takto krásném zakončení dne jsme se rozloučili a slíbili si, že naše setkání není poslední.

Nazdar SOKOLŇATA!

Štěpánka Vicaníková, cvičitelka oddílu žactva

Oprava kostela svatého Matěje

Milí čtenáři Hanspaulky, mnozí jste si loni na podzim jistě všimli, že na střeše nejstarší budovy Hanspaulky – kostela svatého Matěje – probíhaly práce. Díky dvěma dotacím, a sice 330 tisíc od Městské části Praha 6 a 200 tisíc od Ministerstva kultury ČR mohla proběhnout první etapa celkové rekonstrukce pláště kostela. Byla vyměněna prejzová krytina a opraven krov na severozápadní polovině střechy. V tomto roce proběhne druhá etapa, při níž by měla být kompletně dokončena oprava a výměna krytiny celé střechy. Farnosti byla přidělena opět památková dotace na podporu obnovy památkově významných objektů MČ Praha 6 ve výši 420 tisíc, a účelový finanční příspěvek z Havarijního programu MK ve výši 240 tisíc. Farnost k tomu přidá dalších 340 tisíc. Chtěl bych vyjádřit poděkování zastupitelům MČ Praha 6 za významnou podporu, bez které by kostel dále chátral. Děkuji také všem dobrodincům, kterým leží na srdci stav kostela, za finanční dary. Veškeré práce probíhají na základě závazných stanovisek a pod dozorem památkové péče a jsou řízeny Stavebním oddělením Arcibiskupství pražského. Obnova kostela by měla trvat několik let. Po střeše

by měla následovat obnova oken, dveří a fasády. To vše se již dostává do velmi zanedbaného stavu. Rychlost prací bude záviset na štědrosti dárců, neboť farnost ze svých prostředků sotva pokryje základní výdaje na provoz a drobnou údržbu fary a kostela. Pokud by někdo chtěl přispět, může poslat dar na účet farnosti 2842834369/0800. Do zprávy pro příjemce, prosím, uveďte, že jde o dar na opravu kostela, Vaše jméno a adresu, na kterou Vám bude zasláno potvrzení o daru pro daňové účely. Všem dárcům a dobrodincům kostela upřímně děkujeme.

P. Matuš Kocian, farář

Aktuality

Římskokatolická farnost u kostela sv. Matěje vás srdečně zve na **4. hanspaulskou výstavu hub 17. 09. 2022 13–16 hod.** na zahradě fary u kostela sv. Matěje. Součástí programu je také beseda, poradna, ochutnávka a letos možná i překvapení od mistra kuchaře. Vstup volný.

Podávám svědectví, že lípa uprostřed „náměstíčka“ na Špitálce byla vysazena 28. 10. 1968 (dva měsíce po okupaci sovětskou armádou) u příležitosti výročí vzniku Československé republiky. Měli jsme tehdy podobné pocity jako Ukrajinci dnes, když slaví den nezávislosti na Sovětském svazu (24. 8. 1991).

H. Medková

LIST VŠECH OBYVATEL HANSPAULKY A BABY
ČTENÍ O DNEŠKU I O DOBÁCH MINULÝCH

HANSPAULKA

VYDÁVÁ:

Tělocvičná jednota Sokol
a Základní škola Hanspaulka

Redakce: Mgr. Ludmila Čumplová

Redakční rada: Ing. Jiří Dlouhý, PhDr. Wanda Dobrovská,
Jiří Frynta, Mgr. Eva Hauserová, PhDr. Zdeněk Jonák,
Daniela Krolupperová, Mgr. Marie Kuldová, Libuše Novotná,
Ing. Ladislav Trojan

Za věcný obsah článků odpovídají autoři

E-mail redakce: casopishanspaulka@gmail.com

Grafická úprava: Markéta Jodasová

Korektury: PhDr. Zdeněk Jonák

Tisk: Kopírování Havránek, Jungmannova 3, Praha 1

Tělocvičná jednota Sokol Praha-Hanspaulka,

Na Hanspaulce 2, 160 00 Praha 6

Tel.: 233 333 820

Číslo účtu TJ Sokol: 162860329/0800,
variabilní symbol 05010

E-mail: info@sokol-hanspaulka.cz

Internet: <http://www.sokol-hanspaulka.cz/>

Základní škola Hanspaulka,

Sušická 29/1000, 160 00, Praha 6

Tel.: 224 310 365

E-mail: zshanspaulka@zshanspaulka.cz

Internet: <http://www.zshanspaulka.cz>

Děkujeme spolupracovníkům, kteří bez nároku na
honorář píší články,

obstarávají grafickou úpravu, korektury a distribuci.

Uzávěrka tohoto čísla 21. 8. 2022

Uzávěrka příštího čísla 20. 11. 2022

Časopis je vydáván s finanční podporou
Městské části Praha 6.

Časopis Hanspaulka na internetu:

<http://www.sokol-hanspaulka.cz/html/casopis.php>

INFORMACE

■ KNIHOVNA ŽŠ HANSPAULKA I PRO VEŘEJNOST

Přes devět tisíc knih pro děti i dospělé.

Vchod ze Sušické ulice.

Otevřeno:	Pondělí	12 - 18
	Úterý	9 - 15
	Středa	12 - 15
	Čtvrtek	10 - 18
	Pátek	12 - 15

O prázdninách zavřeno.

Nový katalog školní knihovny na dolní liště.

Webové stránky ZŠ Hanspaulka

<https://www.zshanspaulka.cz/index2.htm>

■ HANSPAULSKÉ KALENDÁRIUM

- 10. 9. Šárecký okruh
- 10. 9. LadronkaFest 2022 – u stánku Sokola
Hanspaulka si můžete ověřit svou zdatnost
- 14. 9. Představení nové knihy o kostele sv.
Matěje, fara, 17 hod.
- 17. 9. Hanspaulská výstava hub, fara,
13–16 hod.
- 23.–24. 9. Komunální volby a 1. kolo voleb
do Senátu
- 23.–24. 9. Noc sokoloven
- 29. 9. Svatomichaelská pouť, 15 hod.
- 8. 10. Památný den sokolstva
- 30. 9.–1. 10. Volby do Senátu 2. kolo
- 2. 10. Vyročí posvěcení kostela sv. Matěje –
mše svatá, 10 hod.
- 2. 10. 13. Hanspaulské slavnosti sv. Václava
- 21. 10. Koncert farního pěveckého sboru Seri-
ózní těleso v kostele sv. Matěje
- 26.–27. 10. Podzimní prázdniny
- 5. 11. Dušičkový koncert souboru Hora Fugit
v kostele sv. Matěje, 16 hod.
- 22. 11. Hanspaulská slavnost – škola.
- 26. 11. Adventní koncert souboru Hora Fugit
v kostele sv. Matěje, 16 hod.
- 3. 12. Mikulášská zábava – Sokol
- 5. 12. Mikuláš ve škole
- 18. 12. Zdobení stromčků pro zvířátka – Sokol

Ulice Synkovská

Foto z první poloviny minulého století

Foto z roku 2022